

altsaa den allerførste Gang, Brændevinsskatten forelaa i Folketinget. Jeg sagde da — Sp. 2862 —: „Det ærede Medlem gjorde dernæst gældende, at naar Beskyttelsestolden blev nedsat med 3 Millioner Kr., vilde det medføre en Nedsættelse af i det hele 10 Millioner Kr. for Forbrugerne. Jeg indvendte derimod, at det kunde være et Spørgsmaal, om det virkelig var givet, at Nedsættelsen vilde blive saa stor. Jeg ser ikke, at det ærede Medlem i sin Tale i Lørdags har ført noget som helt Bevis for, hvor stor Nedsættelsen vil blive.“ Jeg var altsaa den Dag, den 18de Januar 1897, lige klog paa det ærede Medlems Beviser. Jeg sagde lidt længere nede: „Dernæst vil det erindres, at jeg gjorde gældende, at det var ikke saa givet, at disse Nedsættelser vilde komme til at hvile paa de samme Lag af Befolkningen, som Brændevinsskatten vilde komme til at hvile paa, men at der tværtimod var al Sandsynlighed for, at det omvendte vilde finde Sted. Det Spørgsmaal gik det ærede Medlem stadig uden om, idet han stadig talte om Nedsættelser, der kom Forbrugerne til gode. Men uden videre at gaa ud fra, at Forbrugerne af Manufakturvarer paa den ene Side og af Brændevin paa den anden Side ere de samme Samfundsklasser, kan man ikke.“ Det vil altsaa ses, at jeg allerede den Gang fremsatte ganske de samme Krav paa ganske de samme Oplysninger som nu forleden Dag, og naar der nu er gaaet saa lang Tid hen, uden at det ærede Medlem for Slagelse, skønt han var Toldmedhjælper for os, har besvaret dem paa en fyldestgørende Maade — jeg skal straks paa vise, at det, han har svaret her i Aften, er det samme som — ja det samme som: Goddag Mand! Svar: Økseskaft! — saa er der Grund til at antage, at hvis vi skulle vente, indtil vi fik Klarhed paa den Kant, ville vi komme til at vente grumme længe.

Saa sagde ganske vist det ærede Medlem for Stege (Bojsen), at vi kunde saamænd saa godt paa hans Ansvar tage den Brændevinsskat, naar vi fik denne Toldlov; thi det var det ærede Medlems inderlige Overbevisning, at den Toldlov godt var den Pris værd. Ja, det lyder overordentlig smukt, naar det ærede Medlem siger det, men vi kunne dog alligevel ikke helt glemme, at vi flere Gange have hørt det ærede Medlem staa op og fremføre, at det eller det burde vi efter hans inderlige Overbevisning gøre, og det har absolut ogsaa været det ærede Medlems inderlige Overbevisning, men det har alligevel

flere Gange vist sig, at Eftertiden godtgjorde, at denne inderlige Overbevisning alligevel havde været urigtig. Det ærede Medlem sagde: Den tilbudte Løsning bør modtages med Kyshaand. Hvad mener det ærede Medlem egentlig med det, der er jo ikke tilbudt os nogen Løsning, der er jo Uenighed mellem Folketinget og Regeringen, mellem Folketinget og Landstinget om alle disse Love.

Op saa sagde endelig det ærede Medlem noget, der glædede mig i meget høj Grad, nemlig at det ærede Medlem vilde ønske, i høj Grad ønskede, at vi maatte blive Regeringsparti. Ganske vist er jeg enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) i, at det har intet Hastværk, vi kunne godt vente lidt endnu, men det glædede mig at høre disse gode Ønsker hos det ærede Medlem for Stege. Nu er Forholdet vistnok det, at det ærede Medlem for Stege har sagt saadan noget før, men det har været saa vanskeligt i alt Fald for mig at opdage, at han gennem Gerning støtter disse Ønsker. Men hvis det ærede Medlem vil — og det tvivler jeg ikke paa, at han vil — støtte dette Ønske gennem Gerning, vil jeg anvise ham en Vej, hvorigennem han saa overmaade let kan gøre det. Vi vide jo, det er der ingen af os, der tvivler om, at der mellem det ærede Medlem og hans Parti og den høje Regering er om ikke noget inderligt Forhold saa dog i alt Fald et langt fortroligere Forhold, end der er imellem den Side, hvortil jeg hører, og den høje Regering. Og derfor antager jeg, at det ærede Medlems Ord vilde have nogen Indflydelse hos den høje Regering. Hvis derfor det ærede Medlem vil gøre, hvad han kan til at hjælpe os til at blive Regeringsparti, vil jeg indtrængende bede det ærede Medlem om at formaa den højtærede Konseilspræsident til, hvis nu Dagsordenen bliver vedtagen, at foranledige Folketingets Opløsning hurtigst muligt, for at vi kunne faa Vælgernes Dom i denne Sag. Jeg føler mig fuldt ud forvisset om, at det Parti, hvortil jeg hører, vil vinde en glimrende Valgsejr, en større, langt større end de to, vi have vundet i 1895 og 1898. (Afbrydelse). Jo, et Stykke større kan den blive. Naturligvis, jo større vort Parti bliver, og jo mindre de andre Partier blive, desto nærmere maa vi dog vel komme til en Gang i Tidens Løb at blive Regeringsparti. (Afbrydelse). Ja, man skulde da tro det. Ad den Vej vilde det ærede Medlem virkelig kunne vise i Gerning, at det er Alvor, naar han siger, at han gerne